ВѢСТНИКЪ
ПЕРЕМЫСКОИ ЕПАРХІИ.

Рôкъ 1897. Выдано 15. Студня. Ч. XIII.

Ч. 87.

Ч. 708|орд.

Вспôльный Листъ Пастирскій всѣхъ Архієпископôвъ и Епископôвъ Австрійскихъ въ справѣ богослуженя въ день 60 лѣтного ювилея священьства Єго Святости Папы Льва XIII.

Возлюблені о Господѣ Вѣрныи!

Третій уже разъ въ протягу десятилѣтія дочекались христіяне-католики красного свята родинного. Коли то передъ десяти лѣтами заповѣдали мы торжество пятьдесятьлѣтного ювілея священьства нашого Святого Отца Льва XIII, просили и упоминали мы васъ умоляти небесного Пастыря Церкви, щобы зволивъ дни житя земного Своєго Намѣстника умножити, абы Церковь посередъ бурливыхъ часôвъ єще довше тѣшитись могла єго мудрымъ проводомъ любви повною печаливостію, Богъ выслухавъ ласкаво молитвы своихъ вѣрныхъ. Передъ пяти лѣтами дано було католицкому свѣтови праздновати пятьдесятьлѣтный ювілей Епископства Отца Святого, и велика була тогды радôсть єго вѣрныхъ и вдячныхъ дѣтей. А нинѣ стоимо передъ новымъ днемъ торжества вспôльного нашого Отця, именно передъ діямантовымъ священическимъ ювілеємъ, послѣ скôнченого шѣстьдесятого року Єго Священьства — дуже то мало случаючеся торжество въ житю священика!

Высоко достойный Ювілятъ постарѣвъ ся вправдѣ лѣтами но впрочѣмъ лишивъ ся якимъ бувъ передъ лѣтъ десяткою. Не постарѣвъ ся духъ єго; въ тôмъ взглядѣ старôсть не зазначила своєи власти: съ неослабленою силою духа проводить ôнъ намъ якъ тогды, и неперестає бути для своихъ любячимъ Отцемъ, заблудившимъ вѣрно шукаючимъ пастыремъ, а цѣлой людскости забороломъ правды и супокою.

Провидѣніє Боже, провôдъ котрого учитъ насъ исторія князей и народôвъ величати, въ пречудной мудрости и милосердію заряджує, що въ часахъ горячихъ борбъ и великого замѣшаня очи тыхъ довго не засыпляютъ, що ôдъ него выбранї зôстали на провôдникôвъ народôвъ. Якъ же горячо дякуємъ протоє Господу, що дорогоцѣнне житє возлюбленого нашого Цѣсаря въ заворушеныхъ часахъ нинѣшныхъ крѣпкою рукою хоронитъ, и якъ горячо умоляємъ для нашого величавого Монархи многихъ єще щастливыхъ лѣтъ на благо Єго народôвъ! Но рôвно ласкаво якъ съ земною нашою отчиною зарядивъ Господь съ нашою духовою ôтчиною, нашою св. Церквою. Бо коли уже передъ десяти лѣтами загальне було пересвѣдченє,

що продовжене дней житя слабого старця, котрого Богъ на свѣчнику своеи Церкви поставивъ, на непрослѣдимй намѣры провидѣнія заключати велитъ, то одъ часу того пересвѣдчене се еще бôльше утвердило ся. И дѣстно, хочь слабй нашй и смертельнй очи, не могутъ проглянути хмаръ якими провидѣніе Боже дороги свои закрыло, розъясняе часами лучь свѣтла таинственну сю темряву и позваляе намъ догадуватися его цѣлей. А досвѣдчаемъ се такожъ, коли поглянемо на житє высокого Ювілята на Престолѣ Петровôмъ.

Такожь и Церковь терпитъ ôдъ надмѣрного заворушеня умôвъ, ôдъ невсипущои борбы и змаганя щобъ скинути путы яки наложивъ божій и людскій авторитетъ на поодинокого чоловѣка для добра загалу и щобы осуществити ложне евангеліе о независимости и необмеженой свободѣ чоловѣка; она терпитъ ôдъ завзятого бажаня миліонôвъ, щобы въ рôвной мѣрѣ мати участь въ уживаню дôбръ земскихъ, роздѣлъ котрыхъ выказуе неодну и то велику нерôвнôсть. Що дня есьмо свѣдками глубокого заворушеня яке порушае цѣлу людскôсть и удержуе еѣ въ горячковôмъ несупокою. Новй погляды, доси незнанй бажаня, правдивй и мнимй поступы въ пôзнаню рѣчей и проявôвъ доокола насъ, науки и погляды що идутъ на розладъ съ переданымъ и розбуджуютъ позорно ущасливляючй надѣѣ передôстаютъ ся въ робôтнѣ ремѣсничй, мѣжь найубожшихъ мешканцѣвъ великихъ мѣстъ зарôвно якъ и пôдъ скромнй стрѣхи селяньскй и выкликуютъ глубоке заворушене умôвъ. Якъ близько стоимо на порозѣ нового столѣтія, такъ, здается, наближаемось до якой-то змѣны часôвъ, що въ завзятой борбѣ выкликати хоче новый укладъ ладу суспôльного.

Въ такихъ часахъ потребуе людскôсть бôльше чимъ коли-нибудь безпечного проводу, а такій на щасте есть намъ даный Найвысшій Пастирь Христіяньства, котрого Христосъ Спаситель установивъ „пасти овцы и агнцы“, проникае розвôй справъ земскихъ быстрымъ, невсипущимъ окомъ; на всѣ части землѣ звертае ôнъ свои очи, всюди удѣляе пораду и вказуе дорогу, высокихъ того свѣта и низкихъ, завзывае до повненя ихъ обовязкôвъ, супротивъ ранъ суспôльности людскои приводитъ потрѣбнй лѣки, до супокою и едности упоминае народы и всѣхъ заохочуе вступити до вспôльнои ôвчарнѣ. Чи не таку дѣяльнôсть его бачимъ мы въ послѣдныхъ десяти лѣтахъ?

Въ своимъ величавôмъ окружнôмъ письмѣ о складѣ суспôльности людскои[1]) съ незрôвнаною точностію опредѣляе ôнъ взаимный кругъ обовязкôвъ, съ просвѣченою мудростію назначае границѣ мѣжь обовязками а правами поодинокихъ станôвъ, съ апостольскою отвертостію упоминае панôвъ и рôбôтникôвь до обовязкôвъ справедливости, а найвысше всего ставитъ любовь христіяньску, що сама одна подае лѣки на безчисленнй лиха часу, заподѣянй самолюбствомъ въ суспôльности людской. А слова старця Ювилята не прогомонѣли безхосенно; всюда найшли они голосный ôдгомонъ и тысячѣ благословлятъ нинѣ Отца Святого яко ангела мира посередъ великихъ клясовыхъ борбъ теперѣшности. Супротивъ неповздержного похопу за свободою, що заворушуе умы въ дни нинѣшнй, ставитъ ôнъ въ другôмъ пастырскôмъ письмѣ[2]) понятє правдивои свободи християньскои, а слово „патріотизмъ“ часто злоупотреблене, дае народамъ, при освѣтленю вѣры, въ его правдивôмъ значеню пôзнати.

---

[1]) „Immortale Dei miserantis opus.“ 1. Листоп. 1885.

[2]) „Libertas praestantissimum naturae bonum“. 20. Червня 1888.

По при правильнôмъ уладженю суспôльности людскои, не поминувъ ôнъ такожъ того, що потрѣбне єсть до побудованя духовои святинѣ въ Церкви. Ôнъ знає що то до єго уряду належитъ, тую будôвлю, яку Спаситель на земли розпочавъ, дальше розвивати пôсля начерку псальмопѣвцемъ въ прекрасныхъ словахъ представленого: „Іерусалимъ зиждемый яко градъ, емуже причастіє єго вкупѣ“....[1]) Задля того призивавъ ôнъ народы и племена и упоминавъ ихъ ôтцѣвскою любовію, ôдказати ся заблудженя, услухати голосу правды и повернути до одинокои правдивои ôвчарнѣ Христовои, да будетъ, якъ Господь хотѣвъ, єдыно стадо и єдынъ пастирь.[2]) Задля того удѣлювавъ ôнъ тымъ що науки вѣры проповѣдуютъ и слово Боже выкладаютъ, мудрî науки и рады, щобы зъ далека держали ся ôдъ суєтныхъ науковыхъ мнѣній людскои мудрости, а щобы вѣрнымъ предкладали здорову поживу надмѣняючого ся слова Божого.[3]) Задля того навязавъ ôнъ до памяти высокозаслуженого Монаха, блаженного Петра Канізія, незрôвнане поученє о христіяньскôмъ выхованю, поученє тымъ бôльше на часѣ, що основы тогожъ въ нинѣшныхъ часахъ такъ мало суть знанî а єще менше бувають заховуванî.[4])

Такъ то Святѣйшій Отецъ обнимає великимъ своимъ сердцемъ и далекосягаючимъ взоромъ, цѣлый свѣтъ; всюда чуває Єго око, всюда проглядає Єго поглядъ. Нема ніякои области въ житю публичнôмъ нѣ приватнôмъ, котрои бы Ôнъ не прояснивъ и що до котрои бы Ôнъ сучасныхъ не поучивъ. Ôнъ єсть и позôстане сторожемъ правды и закона. Цѣлый свѣтъ наслухує слôвъ Єго и зважає на Єго перестороги, до чого ни-будь бы тіи ôдносили ся. Мовъ другій Мойсей заступає Ôнъ нарôдъ передъ престолами королѣвъ, досвѣдченою рукою проводитъ єму въ пустини того житя земного и молячи ся простягає надъ нимъ руки, щобы въ боротьбѣ христіяньскои вѣры осягнувъ побѣду.

Однакъ возлюбленî о Господѣ, въ короткôмъ тôмъ Листѣ пастырскôмъ, якій зъ нагоды предстоячого ювилейного торжества Отця Святого до Васъ звертаємо, можемо тôлько зазначити, съ якою пожертвованя повною Пастырскою печаливостію Ôнъ Церкви проводитъ. Въ чôмъ ни-будь духова потреба людскости долягає где ни-будь велики небезпечности єй угрожаютъ, пôдноситъ Ôнъ свôй голосъ щобы принести полекшу и одобренє. Дорогоцѣнными бисерами суть єго слова и неоцѣненои вартости для людскости; тому то належитъ ся щобы го такожъ бисери нашои вдячности въ дни Єго ювилейнôмъ прикрасили. Якъ передъ десяти лѣтами зъ любви вдячнои увѣнчали мы єго предостойну голову золотымъ вѣнцемъ чести, такъ въ первый день нового року, нашого вспôльного Отця и найвысшого Пастыря Церкви зновъ радостно повитаймо и возмѣмъ участь въ радости якою перенятый буде цѣлый свѣтъ католицкій зъ нагоды сеи щастливой подѣѣ въ дни тôмъ торжественнôмъ. Мы знаємъ чимъ єсть намъ святый Отець; прото не забуваймо, чимъ єсьмо и довжнî мы Єму бути.

Якъ зовсѣмъ инною, Возлюбленî о Господѣ, стала ся въ часахъ нашихъ задача Церкви и єи найвысшого провôдника. Цѣла земля обнята зôстала єи наукою, єи управою, єи священичимъ урядомъ. Въ найодлеглѣйшî стороны заноситъ она скарбы ласки, що суть повѣренî єи опѣцѣ и зарядови, и нема народу нема племени котре бы выключене було одъ єи печаливости. А супротивъ сеи незмѣренои задачи стоитъ нинѣ Святѣйшій Отець безъ всякихъ средствъ. Все єще продов-

---

[1]) Псаломъ 121, 3.
[2]) „Praeclara gratulationis publica testimonia“. 20. Червня 1894.
[3]) Окружн. послан. 31. Липня 1894.
[4]) „Militantis Ecclesiae.“ 1. Серпня 1897.

жаютъ ся тіи досвѣдченя, яки провидѣніє Боже на Престолъ святый зôслати зволило, а ограбленый зъ средствъ до управы Церкви потрѣбныхъ, що му ихъ побожна и почитаюча минувшôсть для правленя Церкви надала, находитъ ся Отецъ Святый въ найбôльшôмъ утисненю. Но дѣти Єго о тôмъ знаютъ и Отця своєго не опустятъ. Они Єго не полишатъ безъ средствъ земскихъ яки до сповненя Єго высокои задачѣ суть необходимû. Где найшовъ бы ся вѣрный патріотъ, що сховавъ бы руку, коли ôтчина въ потребѣ? А ту въ потребѣ царство (Церковь св.) до котрого приналежитъ душа наша съ єи надприродными одношенями житя, одъ котрого царства житє, поживу и опѣку на часъ и на вѣчнôсть получає. Нѣтъ, Возлюбленû о Господѣ, не забудьмо на прикре єго положенє. Сынъ Божій основавъ царство своє ту на земли терпѣніями своими и смертію на спасеніє людей; мы зъобовязанû оноє получити, обовязанû черезъ любовь и вдячнôсть. Прото памятаймо на сю нашу довжнôсть такожь при тôмъ третôмъ Ювілею Папы Льва XIII.

Съ дарами вдячнои нашои любови злучѣмъ однакже особливо дары нашои побожности и умоляймо предвѣчного, небесного Пастыря Церкви, щобы зволивъ вѣрного своєго Намѣстника Льва XIII сохраняти и чудо єще дальше продовжати, котрымъ нѣжне житє Єго по за границѣ людского обчисленя ласкаво удержує, а щобы въ дѣланю єго и наукахъ видна була свѣту повна ласки опѣка святого Духа.

Въ цѣли празднованя шѣстьдесятьлѣтного Ювілея Священьства Отця Святого Папы Льва XIII запоряджаємъ слѣдуюче:

1. Листъ сей пастырскій має одчитати ся зъ всѣхъ проповѣдниць въ Недѣлю 28 по Сош. св. Духа и Праотецъ (дня 26. н. ст. студня) с. р.

2. Въ навечеріє, се єсть дня 31. н. ст. Студня с. р. розпочинає ся торжество (вечернею съ выдзвоненємъ якъ передъ праздникомъ).

3. Въ самъ день торжества се єсть дня 1. н. ст. сѣчня 1898 въ Суботу на св. Ігнатія Богоносца має:

а) одслужитися торжественна св. Літургія съ пѣснію „Тебе Бога хвалимъ“

б) проповѣдь съ одчитанємъ посланія и одвѣтнымъ поученємъ що до торжества,

в) заряджене келлекты въ церкви яко дарь любви для Святѣйшого Отца, котрый то дарь ювілейный одъ дієцезанъ нашихъ Свят. Отцу дорученый буде.

Дано въ перву недѣлю посту рождественьского въ годѣ спасенія 1897.

Австрійскû Архіепископы и Епископы.

Листъ сей пастырскій, якъ высше сказано поручаємъ народови прочитати, богослуженє одслужити и дары любви для Отця Святого узбиранû, черезъ дотычнû Всч. дек. Уряды Еписк. Консисторіи до половины сѣчня 1898 прислати.

Всч. Ур. дек. въ своихъ донесеняхъ выкажуть поодиноки жертвы зъ кождой парохіи.

От ъ Еп. Ординаріята.

Перемышль, дня 9. Студня 1897.

Ч. 88. Ч. 5670.

Конкурсъ на премiи им. б. п. М. Лисикевича.

Подаєся до вѣдомости слѣдуюче:

„Конкурсъ на двѣ одноразови премiи по 265 зр. 50 кр. имени бл. п. Михаила Лисикевича, греко-кат. приходника Кропивника нового, для вывѣнованя двохъ сирôтъ-дѣвицъ по греко кат. священникахъ перемыской епархiи, росписуєся конкурсъ, со срокомъ 19. (31) Сѣчня 1898 (восьмого) року.

Подаватися могутъ въ рускiй народный Институтъ „Народный Домъ“ во Львовѣ, которому прислугує право роздаваня тѣхъ премiй, такiи дѣвицы, которî выкажутъ, що

а) суть греко-кат. обряда и рускои народности,

б) суть бѣднî сироты по греко-кат. священникахъ перемыскои епархiи и

в) нравственно хорошо ведутся.

При томъ примѣчаєся, що бл. п. Михаилъ Лисикевичъ завѣщавъ на повысшую цѣль 600 зр., — по уплатѣ же правнои належитости и другихъ необходимыхъ издержокъ, осталась тôлько повысша сума 531 зр. къ роздачѣ.

Къ прошенiямъ належитъ добавити почтовую марку на 20 кр. для сворота почтою относительныхъ приложенiй прошенiя.

Отъ Управляючого Совѣта руского народного Института „Народный Домъ“.

Львôвъ, дня 10. (22) Листопада 1897.

Предсѣдатель:

Дръ Iосифъ Делькевичъ“.

Ôтъ Еп. Консисторiи.

Перемышль, дня 26. Листопада 1897.

Ч. 89. Ч. 5898.

Жертвы на будову церкви въ Милятынѣ АЕпархiи Львôвскои.

Удовлетворяючи прошенiю Пречестного Изидора Зельского пароха въ Милятынѣ старомъ, АЕпархiи Львôвскои деканата Буского, въ которомъ доноситъ що удався до всѣхъ парохiальныхъ Урядôвъ, Перемыскои Епархiи, съ умыльнымъ прошенємъ о жертву на будову новои Церкви, бодайбы по одному гульдену зъ кождой Церкви и церковного Брацтва, припоручаєся Всечестному Священьству нашои Епархiи, не отмовити сему Богу угодному намѣренiю просителя и жертвы высылати почтовымъ переказомъ пôдъ адресою пароха, послѣдна почта Милятынъ новый.

Ôтъ Еп. Консисторiи.

Перемышль, дня 10. Грудня 1897.

Ч. 5799.

Запрошенє до предплаты „Пôдручника“ для урядôвъ парох.

Ч. 90.

О. Дръ Казимиръ Льога лат. парохъ въ Сѣмянôвцѣ намѣрає выдавати „Пôдручникъ для урядôвъ парохіяльныхъ способомъ енциклъопедичнымъ пôсля розпоряджень Державно-Церковныхъ зъ р. 1841—1897“ въ польскôмъ языцѣ. Цѣле дѣло состояти буде зъ 35 арк. друку 4и и выходити буде зошитами мѣсячными по 3 аркушѣ. Цѣна зошиту 50 кр. Пôдручникъ сей обнимати буде надъ 1000 розпоряджень и значне число лініованыхъ формулярôвъ, прото и цѣна єго не може бути дешевшою.

Предплачувати можна будьто у Всеч. Автора въ Сѣмянôвцѣ почта Щирець будь у о. Зигмунта Ленкевича каноника капитулы Львôвскои обр. лат. будь въ друкарни католицкой І. Хенциньского Львôвъ будынокъ ОО. Бернардинôвъ.

Всч. Авторъ проситъ о спѣшне замовленє щобы єще въ мѣс. грудни мôгъ розпочати накладъ.

О чѣмъ Всч. Духовеньство завѣдомляє ся.

Ôтъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 4. Грудня 1897.

Ч. 5590.

Станъ касы фонда вдовичо-сирот. за часъ ôтъ 1 до 31. Жовтня 1897.

Ч. 91.

Всч. Комисія управляюча дѣлами вдов. сирот. фонда доноситъ пôдъ днемъ 17. Листопада 1897 Ч. 354 слѣдуюче:

СТАНЪ КАСЫ ВДОВИЧО-СИРОТ. ИНСТИТУТА

за часъ ôтъ 1. до 31. Жовтня 1897 р.

А) ФОНДЪ КОРЕННЫЙ.

Приходъ	Готôвка		цѣнні паперы		Розходъ	Готôвка		цѣнні паперы	
	злр.	кр.	злр.	кр.		злр.	кр.	злр.	кр.
1. Переносъ съ верес.	484	60	160615	—	1. Выльосованый Л. Заст. Банку Ипотечного Сер. Д. . № 1.	—	—	5000	—
2. Цѣцькевичь Іоан.	100	—	—	—	2. На закупно 4 % Лист. заст. Товар. кред. земск. - . .	5594	40	—	—
3. Паппъ Орестъ . .	50	—	—	—	всего:	5594	40	5000	—
4. Надвыжка при продажи цѣнныхъ паперôвъ на заплаченє еквиваленту .	31	09	—	—					
5. За выльосованый Листъ заст. Банку Ипотечного . . .	5000	—	—	—					
6. Закупно 4% Л. Зас. Товар. кред. земск.	—	—	5800	—					
всего:	5665	69	166415	—					
розходъ:	5594	40	5000	—					
Остає:	71	29	161415	—					

Въ Общо-рôльн. кредит. Заведеню 4500 зл.

Б) ФОНДЪ РЕЗЕРВОВЫЙ.

Приходъ	Готôвка зл.	кр.	Розходъ	Готôвка зл.	кр.
1. Переносъ зъ вересня 1897	445	52			
2. Пирожокъ Михаилъ . . .	40	—	розходъ:	—	—
3. Яворскій Іоаннъ	75	—			
всего:	560	52			
розходъ:	—	—			
Остає:	560	52			

Б) ФОНДЪ РОЗПОРЯДИМЫЙ.

Приходъ	Готôвка зл.	кр.	Розходъ	Готôвка зл.	кр.
1. Переносъ съ вересня 1897 р.	418	28	1) Передатки на 1897 р. получили:		
2. Деканатъ Высочаньскій . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Петровскій Мих.. Лодыньскій Корнил., Кордасевичь Викторъ, Гомза Емиліянъ.	40	—	1. Литиньска Анна	10	—
			2. Лисковацка Юлія	40	—
			3. Лисковацка Сильвія . . .	8	—
			4. Кмицикевичь Іосифа . .	45	—
			5. Мащакъ Павлина	40	—
3. Кмицикевичь Савинъ . . .	20	—	6. Насальска Клавдія . . .	40	—
4, Деканатъ Старосамборскій . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Кушнѣръ Едвардъ, Венгриновичь Антоній, Хомишинъ Максимъ, 30 зл. зложивъ Кушнѣръ Едвардъ за освободженье ôтъ конкурсу	60	—	7. Новосядловска Антонина .	10	—
			8. Кордасевичь Анна . . .	10	—
			9. Раставецка Елеонора . .	15	—
			10. Сироти Манастырскй . . .	60	—
			11. Комарницка Доминика . .	20	—
			2) Порто почтове	—	54
			всего:	298	54
5. Гисовскій Петръ	30	—			
6. Гоцкій Брониславъ	20	—			
7. Деканатъ Канчуцкій . . . именно зложили по 10 зл. Всч. ОО. Колтунюкъ Никол., Ивасѣвка Алексей, Шумило Тома, 11 зл. 31 кр. Затякъ Максимъ, 15 зл. зложивъ Кушнѣръ Евстахій.	56	31			
8. За купоны ôтъ Лист. Заст. Банку Ипотечного	703	75			
всего:	1348	34			
розходъ:	298	54			
Остає:	1049	80			

Повторенье:

Дня 31. жовтня 1897 р. має бути въ касѣ:

I.	Фондъ коренный готôвка	.	71 зл.	29 кр.,	цѣннû	паперы	161415 зл.	— кр
II.	„ резервовый	„	. 560 „	52 „	„	„	— „	— „
III.	„ розпорядимый	„	. 1049 „	80 „	„	„	— „	— „
	Всего готôвкою	.	. 1681 зл.	61 кр.	цѣннû	паперы	161415 зл.	— кр.

Вôдповѣдно до того справозданя найдено въ касѣ:

I. въ цѣнныхъ паперахъ	161.415 зл.	— кр.
II. 1. на книжочцѣ щадн. Перем. Ч, 17124 . . .	1.193 „	64 „
2. „ „ „ „Вѣры“ Ч. 136 . . .	319 „	09 „
2. готовыми	168 „	88 „
разомъ	1681 зл.	61 кр.

III. Кромѣ того знаходится въ касѣ книж. щадн. „Вѣры“ Ч. 150 на 164 зл. 33 кр. за требники легованû бл. п. Гр. Шашкевичемъ.

М. Подолиньскій
предсѣдатель.

Е. Менциньскій
секретарь

М. Копко
касіерь.

От ъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 19. Листопада 1897.

ХРОНИКА.

Ч. 5727. Съ речинцемъ убѣгательства до дня 5. лютого 1898 выставляєся на конкурсъ парохія Смôльникъ, деканата Яслиского.

Именованя:

Ч. 5261. Преч. О. Чеховичь Орестъ, парохъ въ Сокали им. орд. комисаремъ до надзору науки богочестія въ учит. Семинаріи въ Сокали.

Ч. 5823. Прч. о. Савула Теодоръ, парохъ въ Дмитровичахъ, орд. шкôльнымъ комисаремъ до надзору науки религіи въ школахъ народ. дек. Судовишень.

Ч. 5914. Преч. о. Левицкій Петръ, парохъ въ Яворовѣ, М. Деканомъ Яворôвскôмъ.

„ 5916. Преч, о. Матковскій Михаилъ, дотеперѣшный завѣдатель деканата Горожаньского, дѣйствительнымъ деканомъ.

Отъ Еп. Консисторіи.

Перемышль, дня 13. Студня 1897.

Константинъ,
Епископъ.

Зъ друкарнѣ Н. Джулыньского въ Перемышли.